

Дунава, отъ Румъния въ България, за да се борятъ съ тиранина; давали имъ пари, храна, облѣкло и улеснявали тѣхното движение въ страната.

Отъ споменатитѣ документи се вижда, че едни отъ първитѣ сподвижници на новообразувания въ Румъния комитетъ, отсамъ, въ България сж били въ Русе, Тулча, Баба-дагъ и околноститѣ му. За това благоприятствувала непосредствената близость на комитетитѣ въ Румъния съ крайдунавскитѣ селища въ северна Добруджа. Би могло да се каже дори, че Добруджа е една отъ първитѣ български области, въ която пустна коренъ комитетското движение образувано въ Румъния.

Каква е била сждбата на подведенитѣ подъ следствие неизвестни до сега българи, обвинени въ бунтовно дѣло срещу Падишаха, отъ посоченитѣ документи не се вижда. Повечето отъ сигурно е, че следъ завършването на дѣлото, имало е заключителенъ протоколъ и присжда, но тѣ не сж дошли до насъ — липсватъ отъ дѣлото. Ние можемъ само да заключаваме за присждитѣ: заточение и дългъ, тежкъ тъмниченъ затворъ въ пранги въ най-добритѣ случаи, иначе бесило, или — куршумъ.

Повечето отъ показанитѣ въ тѣзи документи разкази — достатъчно говорятъ за историческата истина. Казва се на много мѣ-